

КОСТАДИН: Искам да бъде откровен. Тук чуждо ухо няма. Е, добре, до мене стигна някаква мъгла. Царкинята била обещана преди това другиму за невеста. Аз не виждам между нас великия боляр, който й бил определен. Не знам къде е. Но разбирам какво става. Искам да кажа едно: нека в този час царкиня Мария направи жертва за Родината си. България е на косъм от пропастта. За да се усмират недоволствата, за да се заплашат враговете, които отвсякъде ни дебнат, нам е нужен силен приятел и верен съюзник. Трябва поне едната ни граница да бъде защитена. Затова заклинам царкинята добре да обмисли и да улесни синклита в тежката му задача!

/Мария и Белослава се спогледат. Става

Илишца./

ИЛИШЦА: Когато едно дело е вършено - понеже цар Борил е дал дума вече на папския легат, - нищо не може да се стори. Ние не можем да вземем вече думите си назад. Това ще бъде голямо оскръбление за фризите. Нека не дойдат при нас като съюзници със за-таена вражда в сърцето. Аз съм съгласен.

/Става Драгота./

ДРАГОТА: Това е била божията воля. Не можем да сторим нищо против нея. Нека всеки отиде по орисията си. Амин!

/Сяда. Мария и Белослава тихо си шепнат от страни./

МАРИЯ: И те! И те! Всички ме напудат. Сега Борил е силен... Съюзник на Ерик Филандър...

БЕЛОСЛАВА: Дерзай, защити се колкото можеш...

МАРИЯ: Аз го ненавиждам латинеца с цялото си сърце... О, ако баща ми беше жив...

БЕЛОСЛАВА: Радуй те обича! А аз? Не лъде отделиха Добромира от мене... Той обикаля заедно с богомилката Ива страната...